

РЕШЕНИЕ

№ 27671

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8908** по описа за **2024** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на К. М. В. чрез процесуален представител срещу Решение без номер от 30.05.2024 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 15237/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 132 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-004731/24.03.2023 г., издадено от началник сектор в ОПП-СДВР.

С посоченото НП на К. М. В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 700 лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, както административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца“ за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител адвокат Ч., е постъпила молба, в която заявява, че поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба не се представлява. От процесуалния му представител юрисконсулт П. е постъпил писмен отговор, в който моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, както и тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 30.06.2022 г., в 11,36 ч. К. В. управлявал л.а. „БМВ 640Д Х Д.” с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „К.-2004 ЕООД, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като до номер 28 бил заснет от преносима мобилна система за видеоконтрол „Cordon M2”, № MD1196. Системата заснела и записала скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. Била отчетена скорост на движение 107 км./ч., която след приспадане на 3 % възможна грешка била изчислена на 103 км./ч. Ограничението за скоростта на МПС било 50 км/ч, за населено място.

На 16.03.2023г. В. декларирал, че той е управлявал автомобила на 30.06.2022 г., в 11,36 часа.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия АД № 027808/16.03.2023 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение е безспорно доказано, поради което е потвърдил последното.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на процесуалния представител на касатора на 07.06.2024 г. и на 05.08.2024 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 24.06.2024 г. /вх. № 206733/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е не е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, поради което и въведеното по силата на закона ограничение е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените

снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Както правилно е приел СРС в решението си, посоченото в НП превизиение на скоростта е безспорно доказано. От наказаното лице е попълнена и декларация, в която е посочило, че е управлявало заснетия автомобил на посочената дата - 30.06.2022 г.

Касационният състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, при превизиаване на максимално разрешената скорост за населено място с над 50км/ч санкцията е в размер на 700 лв., като се налага и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца“. Наложените глоба и имуществена санкция са законосъобразни.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 30.05.2024 г., постановено по нахд № 15237/2023 г. на СРС, НО, 132 състав.

ОСЪЖДА К. М. В. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Г, ет. 4, ап. 58 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.